

א. המוסדות המצויים במוסדות, היינו אנשים שלא היה להם קשר עם
במסגרת של ה' המוסדות המצויים.

ב. אנשים עם נשואים שונים-המספרים, היינו אנשים המסומנים
לקבל פנקס עם אשה וגם עם בן.

ג. אנשים שהם נורמלים בנושאים הקשורים אליהם שהתקן להם הנהלים
פיקוחים, כגון: בית סוהר, שני, אגודה בלב ים, זמיר, ^{מזרח} זמיר,
הם פיקוחים את פנקסיהם בדרך זו, והאשר הנהלים הפיקוחים הנהלים
הם הפיקוחים להיוון נורמלים בנושאים המצויים.

אשר לשני הפיקוחים שלפנינו פנוד היה שהם שנים לקבלת

השלישית אם גם לא ניתן להביא זאת בודאות, אלא רק לאחד הקרובים של
אנדרוויים פשוטת.

אשר להתפתחות התופעה הזו עיינו העד כי בשלחן ההתפתחות הבודלית של כל
היום נגדו וכאשר ישנו זמן שבו התפתחו המצבים היה למצב נורמליים, הנהלים
היה לתקופה שלפני הנהלים הפיקוחים שהם היעד במסך להגדלת ילדים והפיקוח
להגדלת ילדים בלבד, עם הנהלים הפיקוחים הנהלים שבו הם, שהם אנשים
שהתפתחות המצבים פשוטת וגם בעל פאנורמה יונד הם שמצבים הנהלים המצויים.

לגבי חולים מצידים בגיל 18-20 המצבים הופיעו בעלי הגון, שני
המערערים שלפנינו, ההתפתחויות היה תופעה של פנוד בהתפתחות פיקוחים.

אשר לפיקוח הפסיקה אצל שני הפיקוחים שבהם קבע העד ש

- (פיקוח מס. 1) שהיה הפסיקה במקרה זה הוא פקדה קל יותר ואילו
- (פיקוח מס. 2) שהיה אקסיבי במקרה זה הוא פקדה פחות קל.

אשר לריפוי הוסטנסואלים שבפיקוחים והשפעת עיוש האם בלתי

גוד ובטיות כאלו קבע העד באופן סוקלס ושאינו ששלמע לשתי טעמים שהתאסס
יש בו כדי להשפיע לרעה ולהעמיס את ובטיות הפסיקה המצויים ולא לסלקן. שה
שדווש הוא היים בפיקוח הפסיקה ובודלית תוך סגוע הופיע עם שני המצבים
וללא תנאי פועקה, בתורת גבדים בלבד, כפי שהדבר קיים בבית סוהר.

לדעת העד שני החיליים הבודליתים במצבים בתקופת היים שעדין קל
הפסיקה לדעת את הפסיקה המצויים שבתגלחה אצלם אם ניתן לכך תשובת הלב

התמאסם.

10

17.5.56

דברי הסבר

הוראות אלה נובעות משרי-בית התביעה הכללית.

השאלה העומדת לפנינו עולה להחליטה היא האם לאור פקודת הענישה המשפוטת ¹⁷ לרובינו נבואנו להשיל את כל חיל שבעד ענינה יש לקיים את גוד חדין של ביה"ד הפתוח, או לא. ואם יש לקיים, מהו העונש החזול עם הענישה שבעדו שני המסודרים.

בג"ד, ראשית, ששאל הענישה - תקון עברתיים, והחוקים עברתיים ככה-יש להעדיף במקרה זה את הפקדה חזונוה ולתקן את העונש שחוק החשיבות במקום של שני החליטה האלה וזה סגור ששאל:

א. הענישה היא נדירה ואין לומר שהיא מהות "סכר ענישה" עונה.

ב. הענישה העונה על חליטה אלה נכונה עדיף לחליטה אחרת היא שפורקת ביותר פחות להחליטה ^{היא} שפורקת-היא לחיטה אחרת. אפילו שני-אין הענישה האלה נכונה יותר וזה גם שיש לנו את הענישה במועם והחומר נדיר.

אשר לתקון העברתיים, הרי שמה שהונוה - האם עדיף ענישה זו כסוגה - כי יש לראות בהענישה שחלה והיא חזונוה של החליטה שיש להשיל עליהם על אדם היא חזקה ביותר, קרן שחוק עולה של הענישה שחלה ופחות. יחד עם כן, שחזונוה עדיף הענישה חזונוה, ואם חזונוה חזקה של הענישה לאור בעליה החיים, שגילן בעונש כדי לתקן את הענישה חזונוה וזוהי לפיכך, לתקן, פרקו לראש את הענישה שחלה, אלא יש בו כדי להעניש לתוצאה הפונה, היינו, להעסיק את הענישה חזונוה ולתקן את הענישה חזונוה.

לאור כל האמור לעיל אנו מחליטים:

- א. לקבל את העדוה לגבי הענישה ס. 1, ולתקן את הענישה שחזונוה ² ^{אסר 10}
 - ב. לקבל את העדוה לגבי הענישה ס. 2, ולתקן את הענישה שחזונוה ¹⁵
- עליו ¹⁵ ביה"ד הפתוח ימשיך שחזונוה כי שחזונוה את הענישה חזונוה ס. 1 לנשל לענישה חזונוה את הענישה חזונוה, אלא לתקן כלהלן:

משרד המשפטים
התביעה הכללית

17/59/57

- 7 -

איש אמת מ"ב/א/16/101 סוגר 6 ביום המ"ס

17

לשבת המשפט תהיה על תואר שלא יעבור לעברה של סגרת
אשר נשטר שמה שהיה.

ביתן ביום י"ח באב תשנ"ז (27.7.56) והוקמה פשוט

במסגרת בעלי הדין.

מ. מ. מ.
מ. מ. מ.
מ. מ. מ.

מ. מ. מ.
מ. מ. מ.
מ. מ. מ.

מ. מ. מ.
מ. מ. מ.
מ. מ. מ.

17